

ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟ VIDEO GAME ΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΝΩ

Ο στρατός κατεχοχήν είναι ένας καταπιεστικός και εξουσιαστικός μηχανισμός. Αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα εργαλεία του κράτους για την εμπέδωση του φόβου και την εξασφάλιση μιας πολιτικής και κοινωνικής σταθερότητας. Εξυπηρετεί κυρίως συμφέροντα του κεφαλαίου και της πολιτικής εξουσίας και χρησιμοποιείται για τη διασφάλιση του κυρίαρχου συστήματος καταπίεσης και εκμετάλλευσης καθώς και για επεκτατικές γεωπολιτικές και οικονομικές τακτικές. Ο στρατός ενισχύει το πατριωτικό και εθνικιστικό στοιχείο και λειτουργεί ως εγγυητής της εθνικής ενότητας και των εθνικών συνόρων. Τέλος, παράγει ρατσιστικές ιδεολογίες και φυλετικές διαφοροποιήσεις και προωθεί το μίσος προς άλλες εθνότητες.

Η στρατιωτική θητεία πραγματοποιείται συνήθως σε νεαρή ηλικία εκεί όπου τα άτομα και οι συνειδήσεις αξιολογούνται ως πιο εύπλαστες, στην οποία θητεία το κάθε άτομο υποβάλλεται σε μια αυταρχική διαδικασία «σκληραγώγησης – αρρενοποίησης». Στην οποία διαδικασία καλλιεργούνται οι αξίες της εξατομίκευσης, της υποταγής και της επιβολής καθώς υπάρχει η διαφοροποίηση παλιών-νέων με τα γνωστά "καψόνια". Εντός του στρατού ενισχύεται ο θεσμός της πατριαρχίας και της ανισότητας των φύλων, διότι κάθε τι μη «αρρενωπό» δεν είναι αποδεκτό. Εκ των προτέρων κάθε εθνικός στρατός είναι ιεραρχικά δομημένος και λειτουργεί με βάση την επιβολή, την πειθαρχία, τις διαταγές και την καταπίεση.

Διαχρονικά ο ρόλος του εθνικού στρατού είναι να επεμβαίνει σε εγχώριους και εξωτερικούς «πολέμους» εξυπηρετώντας εθνοκρατικά συμφέροντα είτε των ίδιων είτε των συμμάχων του. Η ελληνική ιστορία είναι πλούσια σε εμφύλιους πολέμους, δικτατορίες και σε δυναμικές επεμβάσεις του στρατού στα κοινωνικά δρώμενα.

Παραθέτουμε μια ιστορική αναδρομή των επεμβάσεων του ελληνικού στρατού από απόσπασμα της δήλωσης ολικής άρνησης του Χάρη Ρίτσιου το Μάη του 2004:

Όταν ο στρατός «ελληνοποιήθηκε» ακολούθησαν οι σφαγές του 1896 εναντίον των μεταλλωρύχων του Λαυρίου και του 1910 εναντίον των κολίγων του Κιλελέρ και δύο χρόνια αργότερα ξεκινά τον πενταετή επεκτατικό πόλεμο εναντίον της Πύλης και της Βουλγαρίας (1912-1917) ενώ το 1918 έστειλε μαζί με τις αυτοκρατορικές δυνάμεις εκστρατευτικό σώμα στην Ουκρανία για να υπερασπίσει τα εξουσιαστικά συμφέροντα του Τσάρου.

Επί τρία χρόνια (1919-1922) εκστράτευσε με σκοπό την κατάκτηση της Τουρκίας και το 1925 με τον Πάγκαλο πραγματοποίησε πραξικόπημα και διαχειρίστηκε το κράτος για ένα περίπου χρόνο.

Τον Μάιο του 1934 έσφαξε τους απεργούς λιμενεργάτες της Καλαμάτας και επέβαλε την δικτατορία του 1936.

Με το τέλος του 2ου παγκοσμίου πολέμου διέπραξε σφαγές και λεηλασίες μέχρι το τέλος

του εμφυλίου (1944-49) και για δεκαετίες θα διατηρήσει στρατόπεδα συγκέντρωσης στα ματωμένα νησιά των εξοριών.

Το 1950 συμμετέχει στην εκστρατεία της Κορέας μαζί με τους Νατοϊκούς και το 1967 πραγματοποιεί στρατιωτικό πραξικόπημα επιβάλλοντας την επταετή δικτατορία των συνταγματαρχών που με την συνεργασία των μπάτσων βασάνισαν, εξόρισαν, φυλάκισαν και δολοφόνησαν ανθρώπους.

Καταστέλλει στρατιωτικά την εξέγερση στο πολυτεχνείο το 1973, ενώ το 1974 πραγματοποιεί πραξικόπημα στην Κύπρο.

Το 1983 από τις ναυτικές και αεροπορικές στρατιωτικές βάσεις εξορμούσε ο «δυτικός» πολεμικός μηχανισμός που τρομοκρατούσε την Λιβανέζικη κοινωνία. Ενώ από τις αρχές τις δεκαετίας του 1990 θα συμμετάσχει ασταμάτητα στις επιχειρήσεις του Νάτο και των λεγόμενων «ανθρωπιστικών βοθηθειών». Σ' αυτή τη δεκαετία θα αποτελέσει μέρος του δυτικού εκστρατευτικού σώματος στην Σομαλία.

Τον Απρίλιο του 1991, συμμετέχει στον πόλεμο του περσικού, τον Σεπτέμβριο του 1991 συμμετέχει στην επιχείρηση MINURSO στην Δυτική Σαχάρα προκειμένου να επιβληθούν οι εκλογές.

Τον Ιούλιο του 1994 και τα τρία όπλα στρατού θα στείλουν στρατό στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη για την επιτήρηση της συμφωνίας «Brioni». Τον Σεπτέμβρη του ίδιου χρόνου μεταβαίνει στη Γεωργία για την επιτήρηση της εκεχειρίας με την Αμπχαζία.

Τον Γενάρη του 1996 ο στρατός συμμετέχει στις δυνάμεις της IFOR (Δύναμη Εφαρμογής Ειρήνης) και της SFOR (Δύναμη Σταθεροποίησης) στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Τον Απρίλιο του 1997, μετά την καταστολή της ένοπλης επανάστασης της αλβανικής κοινωνίας θα αναπτύξει ένα τάγμα πεζικού σε Τίρανα, Αυλώνα και Ελμπασαν για την ασφαλή διεξαγωγή των εκλογών και μέχρι σήμερα θα παραμείνει για την αναδιοργάνωση των ένοπλων αλβανικών δυνάμεων.

Τον Ιούνη του 1999 θα συμμετάσχει στις δυνάμεις της KFOR στο Κόσσοβο. Ενώ από το 2001, μετά την 11η Σεπτέμβρη, θα ενισχύσει τους διώκτες της «τρομοκρατίας» με αποστολές στο Αφγανιστάν.

Τον Αύγουστο του 2004 θα περιφρουρεί και θα διασφαλίζει μαζί με τους μπάτσους τα ολυμπιακά συμφέροντα της ντόπιας και διεθνούς κυριαρχίας, ενώ χιλιάδες άλλοι στρατεύσιμοι θα διαταχθούν εσθιελικά να υπηρετήσουν τον «εθελοντισμό».

Ο Ελληνικός στρατός συνεχίζει, για δυο σχεδόν αιώνες, να αποτελεί τον ένοπλο μηχανισμό των κρατιστών και δρα σύμφωνα με τα συμφέροντά τους, αποδεικνύοντας συνέχεια την έμπρακτη κρατική βία εις βάρος των κοινωνιών και όχι μόνο.

Στο παρών σύστημα το ότι υπάρχει Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη καταντά ένα κακόγουστο αστείο, καθώς από το δεύτερο παγκόσμιο και μετά ο εθνικός στρατός έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλά κράτη, σε όλο τον κόσμο, κυρίως εναντίων των συμπολιτών του τους οποίους υποτίθεται ότι προστατεύει (π.χ. η αιματηρή επέμβαση του στρατού στις απεργίες των καπνεργατών στη Θεσσαλονίκη το Μάη του 1936). Με άλλα λόγια ο στρατός χρησιμοποιείται ως κοινωνικός εκφοβισμός σε καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, δηλαδή ανεξέλεγκτες «κοινωνικές εξεγέρσεις». Γι'αυτό και στην εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, μέρος των δυνάμεων του ελληνικού στρατού βρισκόταν σε ετοιμότητα για πιθανή συνδρομή στη καταστολή των γεγονότων. Και από τότε ειδικές στρατιωτικές δυνάμεις της Ελλάδας αλλά και της Ε.Ε εκπαιδεύονται έτσι ώστε να χρησιμοποιηθούν σε ενδεχόμενες κοινωνικές εκρήξεις. Πρόσφατο παράδειγμα στα ευρωπαϊκά Βέλγιο και Γαλλία με το πρόσχημα της αντιτρομοκρατίας επιβάλλουν το καθεστώς έκτακτης ανάγκης, όπου σε στιγμές φόβου και τρομοκρατίας υπάρχει ένοπλη καταστολή με το στρατό στο δρόμο. Επίσης υπάρχει μια διαχρονική επέμβαση του στρατού στο μεταναστευτικό-προσφυγικό ζήτημα όπου βλέπουμε το στρατό να κυνηγάει μετανάστες μέσω πογκρόμ, να κλείνει τα σύνορα και να μετατρέπει τους φαντάρους σε ανθρωποφύλακες με ναζιστικά πρότυπα, δημιουργώντας στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σχηματίζοντας τον ως το πιο αιματοβαμμένο μηχανισμό του κράτους.

Παρ'όλα αυτά ενώ οι Αφγανοί αποτελούν τη δεύτερη μεγαλύτερη εθνότητα προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν στην Ευρώπη, το NATO και η Αμερική εξετάζουν πιθανή επέμβαση στη Λιβύη με πρόσχημα την αντιμετώπιση της ισλαμικής τρομοκρατίας (ISIS), στην οποία επέμβαση θα παίξει καταλυτικό ρόλο η Ελλάδα. Έτσι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις ετοιμάζονται να μετατρέψουν μια ακόμη χώρα σε Αφγανιστάν (όπου το 2015 κατέγραψε αριθμό απωλειών αμάχων πάνω από 11.000 σκοτωμένων ή τραυματισμένων).

Εμείς από τη πλευρά μας αρνούμαστε να γίνουμε το κρέας για τις οβίδες των αφεντικών, δεν πολεμάμε για τα συμφέροντα κανενός κράτους και κεφαλαίου και δεν αναγνωρίζουμε καμία πατρίδα και καμία σημαία. Αρνούμαστε να γίνουμε «άνδρες» και «έλληνες» και να συμβάλλουμε στην καταπίεση άλλων ανθρώπων με την συμμετοχή μας στο στρατό. Εναντιωνόμαστε σε κάθε ιεραρχική δομή και δεν διεκπεραιώνουμε καμιά διαταγή. Το πρόταγμα του αντιμιλιταρισμού δεν τίθεται λόγω πασιφιστικών πεποιθήσεων, ίσα ίσα από την μεριά μας διεξάγουμε τη σύγκρουση με το κατεστημένο και κηρύσσουμε πόλεμο με κάθε εξουσιαστή και κάθε αφεντικό μέχρι την ολική ρήξη με το υπάρχον και την ολική χειραφέτηση των ζώων μας. Από την άλλη το πρόταγμα της ολικής άρνησης στράτευσης έχει άμεση σύνδεση με καθημερινές αρνήσεις αγωνιζόμενων και συμβάλλει στην δημιουργία ρωγμών στο υπάρχον σύστημα. Συμπληρωματικά η ολική άρνηση στράτευσης

εμφανίστηκε στον ελλαδικό χώρο στα μέσα της δεκαετίας του 80' και ως πρόταγμα η ολική άρνηση στράτευσης επιδίωκε και επιδιώκει να εναντιωθεί στο στρατό, το μιλιταρισμό, τα σώματα ασφαλείας, τις κρατικές και νομοθετικές εξουσίες, σε ιεραρχικές δομές και εθνικές αυταπάτες και όχι να αποφύγει απλά και μόνο την υποχρεωτική στράτευση. Το κράτος από τη μεριά του επιβάλλει αλληπάλληλα πρόστιμα των 6.000€ αλλά και τη ταυτόχρονη ποινική δίωξη προς τους ανυπότακτους και λιποτάκτες. **Γι' αυτό, εμείς προτάσσουμε τις συλλογικές δηλώσεις ολικής άρνησης στράτευσης, για να συλλογικοποιηθούν οι αντιστάσεις στο στρατό και το μιλιταρισμό, και να μπλοκαριστούν οι εξατομικευμένες ποινικές διώξεις μέσα από ένα κίνημα αλληλεγγύης.**

Εναντιωνόμαστε στους εθνικούς πολέμους, ο διαχωρισμός μας δεν βρίσκεται μεταξύ ατόμων διαφορετικής χώρας, ανθρώπους γεννημένους τυχαία σε διαφορετικά σημεία του πλανήτη, αλλά είναι κοινωνικός και ταξικός μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλευόμενων.

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΙΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΙΩΞΗ

